

Výrazně jsem psala
Foreign Group, abych jim
řekla: „Nechci
prezidentské apartmá,
chci jen normální pokoj.“
Pronajali mi ale,
jak víte,
prezidentské apartmá.
Nechci ho, protože je
velmi drahé.
Ano. Chci použít peníze
na jiné věci,
aby pomohly světu,
nejen pro mé pohodlí.
Jen když je to nutné,
ne že bych byla asketa,
kdykoli to ale můžeme
zvládnout s menším
komfortem, udělám to,
kdykoli můžeme.
Zadruhé, protože
prezidentské apartmá
je vždy velké a dlouhé –
velké, velké.
Z mojí kuchyně
na toaletu je to
asi kilometr.
Kilometr čtvereční
velká královskou postel.
Zdá se mi tak velká.
Protože doma nemám postel,
nejsem zvyklá
obcházet takto jako
kolem planety.
Planety. Planety.
Planeta.
Ano. Tak to vnímám.

Když jsem tam bydlela
už jeden týden, dobrá,
zvykla jsem si na to trochu,
dobrá, není to tak špatné.
Když jsem poprvé přijela,
měla jsem pocit... že je
vše tak daleko, tak daleko!
Měla jsem pocit, že když
pronajmete tak drahé –
a můžete si dovolit tak
drahé apartmá, proč pro mne
nepronajmete golfový

vozik, nedáte ho dovnitř?
Nebo dokonce helikoptéru –
je rychlejší.
Protože doma
musím běhat tak daleko
a pak jdu dolů
do haly
a taky je to velmi daleko.
Jedu na výstaviště, a musíte
parkovat velmi daleko.
Musíte jít celou tu cestu
do parku a pak celou tu cestu
zpět, abyste se zaregistrovali,
aby vás prověřili,
než se dostanete dovnitř.
A pak
je tam hodně sekci,
mnoho budov –
budova A, budova B,
C, víte –
a pak sál Monaca,
Luna...
Různé sály, víte?
Je velmi obtížné
něco najít.
Dlouhé, dlouhé vzdálenosti.
Monaca, Mexica
a Mexiko
a všechny ty sály,
zapomněla jsem názvy.
Jaká další jména?
Cenote a Ceiba a...
Ceiba, Cenote,
Aztec, Maya.
Celý den pobíhat.
Když se tedy vrátíte domů,
vidíte koupelnu
ve vzdáleném rohu
vesmíru,
tak...
Můj Bože.
Usnu cestou –
mezi dveřmi a koupelnou.
Je tam obývací,
taky hodně velký!
Zdá se mi, že je
jeden čtvereční kilometr.
Vše má královské velikosti.
Pohovka taky.
Proto se zabořím do pohovky

a zapomenu na koupelnu.
Ano, protože
už jsem naběhala
mnoho kilometrů
mezi výstavištěm
a mezi sály
Měsíčního paláce
a když přijdu domů,
už se mi nechce běhat.
Samozřejmě, mohu si to
dovolit. Mohu si dovolit tu
cenu, je to ale příliš drahé.
Nepotřebuji to.
Toto nepotřebuji.
Ne, že bych nemohla,
ale nepotřebuji to.
A pak jsem řekla:
„Jídlo je velmi jednoduché,
protože doma
jím velmi jednoduše.
Nikdo pro mě nevaří.
Jím jen
kousek chleba nebo jablko
a co je k mání.
Nevaříme.
Nevaří pro mne.
Jen se starají
o psy a ptáky.
Vaří pro psy,
připravují jídlo pro ptáky,
ale ne pro mne, protože
jím velmi jednoduše,
někdy jen kousek
chleba a banán
nebo jablko. Jednou.
Jednou za den.
Ne víc.
Nemám čas na jídlo
víc než jen jednou,
maximálně dvakrát.
Když nejím moc
jednou,
možná maximálně dvakrát,
ale takto velmi málo.
Proto jsem napsala toto:
„Jídlo: velmi jednoduché.“
A vy víte, jak
jednoduché ho připravují?
„Nejvyšší mistr“ (šéfkuchař)
pro mne vaří,

takový stůl,
celý plný jídla!
Ano, samozřejmě,
že spolupracuji, vy víte.
Protože to jídlo
chutná tak dobře.
A všechno moje
SM oblečení, které je pro mě
navržené, mi už nesedí,
například sako, které by
mělo být vypasované
a má linii pasu,
si musím rozepnout.
Uvnitř... ano, uvnitř mám
košili nebo tričko,
víte,
a venku to není možné.
Je to jako „otevřená mysl“,
víte? Nový styl.
Mexické oblečení
je velmi pohodlné!
Vypadáte krásně.
Ano, vypadáte nádherně.
Děkuji vám, děkuji vám.
Pokaždé, když jdu
do obchodu koupit si
nějaké oblečení z Mexika,
řeknu: „Máte
střední velikost?“ Ona řekne:
„Jen jednu velikost!“
Většinu košilí nebo šatů
mají jen v jedné velikosti!
To je pro mne velmi dobré.
Jedna velikost sedí všem.
Velmi to vítám.
Mexičané rozumějí
psychologii žen,
proto prodávají jen jednu
velikost, víte?
Proto hubené ženy
a silné ženy mezi sebou
necítí žádný rozdíl.
Nikdo se necítí špatně,
víte?
To se mi moc líbí.
Dříve jsem přijela a odjela.
Ne, že bych
nic necítila, ale
necítila jsem to tak napjaté,
jako tentokrát. Například,

než jsem sem přijela,
bylo pro mne velmi těžké
tentokrát přijet.
Velmi těžké.
Kromě toho, že mi tam
bylo velice pohodlné
a pak psi plakali.
Byla jsem líná jet, protože
jsem odjela z Cancúnu,
dva týdny předtím, než
začal COP 16.
Tenkrát pro mě
bylo velmi snadné odjet –
prostě jsem odjela. Takto.
Nemohla jsem se dočkat,
až pojedu domů.
Tentokrát je to tak těžké,
nevím... Nevím,
jako kdybych byla uvázaná
do všech třech směrů, jako
bych byla omotaná provazem
a všichni tahají
jiným směrem, takto.
Byl tam jeden státní činitel,
ministr životního prostředí,
který říkal, že by Vás rád
pozval na oslavu
Matky Země.
Mistryně,
byl tam jeden státní činitel,
ministr životního prostředí,
který říkal, že by Vás chtěl
pozvat
na Den Matky Země...
Dobrá. Dobrá. Proč ne?
Zdá se mi, že se politici
i mexická vláda vážně starají
o blaho své země
a své planety.
Mistryně, měli jsme
tato trika, měli jsme jich
6 000 nebo 7 000,
rozdávali jsme je veřejnosti
a všem se moc líbila. (Ano.)
Chceme ho nabídnout Vám.
Proč? Potřebuji ho? Dobrá.
Je to lepší pro veřejnost, ne?
Je to jedna velikost?
Dobrá. Je to velmi hezké.
Možná bychom ho měli dát

veřejnosti?
Ale stejně děkuji.
Rozumíte tomu, proč? Ne
proto, že bych ho nechtěla,
ale protože bychom ho
měli prostě věnovat, víte.
Jim je prospěšnější. Já nosím
mexické, jednu velikost.
Jestli pojedete domů,
šťastnou cestu, ano?
Děkujeme Vám, Mistryně.
Pošlete moji lásku
své rodině,
(Děkujeme Vám.)
přátelům, psům,
kočkám, ptákům,
slepícím a koňům.
Chcete abych
pokračovala s recyklováním?
Moc dobře jsem tomu
nerozuměla.
Mistryně, chtěla by vědět,
jestli má dál
učit recyklování.
Ano, proč ne?
Je to dobrá práce.
Ano, je to dobrá práce.
Prosím, dělejte to.
Pomáhá to planetě
a vydělává to hodně bodů.
Když budete mít čas,
přijedete mě navštívit.
Nemusíme být stále spolu.
Musíme společně pracovat
v různých oblastech
světa.
Musíme zachránit planetu,
alespoň zachránit svět, ano?
Dobrá, uvidíme se!
Uvidíme se, Mistryně!
Hodně vás miluji!
My Vás taky, Mistryně!
Uvidíme se. Miluji vás!
Uvidíme se!
Děkujeme, Mistryně!